

בולעטין - זועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות

באמצעים של בידור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש אלול תשנ"ב לפ"ק

קול מיהיכל ה'

אל היהודים! #48

שאלה? האם יצא לאור איזה ספר על עניני שחיטה תלוי או שחיטה בבאקס ששוחטים היום?

שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין
ברוקלין נוא יארק יצ"ו

בנזשה"ת

ברוקלין, יום כ"ד ניסן תנש"א לפ"ק

שכינת שלומים, וברכות ממרומים, יחולו מן שמיא על ראש השליח הנאמן, כשני רענן, האי גברא רבא ויקירא יד"נ הרה"ג המפורסם סיני ועוקר הרים, צדיק בדרכיו ותמים במעשיו, נודע לשם ולתהלה בשערים המצויינים בהלכה בהרבצת תורה, טהרה וקדושה לעדרים, דולה ומשקה מתורת רבותינו הקדושים, מעורר ישנים ומקיץ נרדמים, ידיו רב לו לגלות נסתרים בכשרות המאכלים, לסקל הדרכים, ולהרים מכשולים, מהלכי תמימים, אשרי שלו ככה, כעמוד הברזל בל ימוט נגד רוח סערה של החדשות בכל הדברים הנוגעים לקדושת עם ישראל שהן יסוד היסודות עיקר העיקרים לקיומו של עמנו עם קדוש, ה"ה כש"ת מוהר"ר שמחה בונם ליברמאן שליט"א, דומ"ץ בענדין - לונדון

אחדשה"ט כראוי למעכה"ר.

בא לפני האי גברא רבא ויקירא ואתא ואייתי מתניתא בידיה ספרו החשוב "בשבילי השחיטה" וראיתי שעומד בפרץ בענין השחיטה, נגד הרוצים לשנות ממנהגי וסדרי השחיטה ועברתי על כל ספרו מרישא ועד גמירא, וראיתי שירד לבאר כל חמירא, זהירות בעניני מאכלות בכלל, ובעניני שחיטה בפרט, והספר ראוי מאוד הן לבעלי בתים פשוטים, והן לרבנים מנהיגי הקהילות שידעו איך להזהר ולהזהיר את אחבנ"י, הן לשובי"ם, ולרבנים מכשירים, ומשגיחים, שידעו איך להזהר ולעמוד על נפשם מבלי להתגעל בפת בגם, ולפגום נפשם ורוחם, ובפרט בענין שחיטה בעמידה בפען, עשה מלאכה גדולה לבאר את הענין בכל פרטותי ודקדוקי גודל החששות של כל הה' הלכות שחיטה שיש בשחיטה בפען, ואין חכם כבעל נסיון, כי במו עיני ראיתי כל החששות הנ"ל ועוד ועוד, עד כמה צדקו דבריו ממש, רח"ל החששות של נבילות וטריפות ממש, וכאן סומכים על כוחו דזקן וכסיל דעבר ושנה הותרה לו, ואין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, וכבר אמרו חז"ל אין שוטה מרגיש, לא חלים ולא מרגישים כלל יותר, וקשה להאמין איך לקו בסנוורים גם אותם המכשירים לבושים בעטרת שער, שלוחים מהס"מ וחייליו (כמבואר להלן) להסיר העטרה מעל כנסת ישראל ה"י, השי"ת יערה עליהם רוח טהרה ובינה שידעו ויבינו את אשר לפניהם לרומם קרן הדת והשחיטה הקדושה להחזירה כבראשונה על תילה שיתנהגו כפי רצון תורתנו הקדושה

כמקובל לנו מדור דור שלא ישנו אף כקוצו של יוד אף ממנהג קל, וכל מי שיש בידו לעשות למען השחיטה ברוך יהיה.

ויהי רצון שחפץ ה' בידו יצליח, להתריע ולהזעיק על אודות הגזירה הנוראה ח"ו, אשר צריך לנוע אמות הסיפים של קהילות ישראל בכל אתר להקהל ולעמוד על נפשם שלא ישלטו בה הס"מ וחייליו כמבואר בספר "שמרו משפט" משה"צ ר' עקיבא יוסף בעמ"ח לב העיברי וז"ל ק:

הגהצה"ק ר' נתן אדלר זלה"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסט"א השורה על השו"ב"ם הפסולים בסוד על חרבך תחיי וכו' ואלמלא השיג כל רצונו היי בא משיח צדקינו, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והצריך לברוח מפפ"ד, ותלמידו הח"ס רץ אחריו כמה פרסאות וכו' עכ"ל (הובא בספר "משכיל אל דלי") עיי"ש באריכות.

וכ"כ כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל ק:

ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הירעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי מותמי בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שע"י בשר פיגול יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו עי"ז יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנו"ט על ידי השו"ב"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל.

וידוע שמערמת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכ"מ מסיטרא דילי ועי"ז הכל ברשתו.

וראה מש"כ בעל "תולדות יעקב יוסף" (פי' נשא בד"ה העולה) וז"ל ק:

עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דילי' המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.

וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שערי תשובה לרבינו יונה" זצ"ל וז"ל ק:

אם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלוש ונתפס בעונו.

וכן מובא ב"תבואות שור" (על מסכת חולין) שהס"מ יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמוד הרבה וכך יש לו הכל ברשתו.

ובשו"ת "חת"ס" (או"ח סימן ר"ה) מבואר שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וז"ל ק:

המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים.

רגל א' - החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל.

רגל ב' - שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל.

רגל ג' - סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים,

ותו לא צריך לכלום, עכל"ק.

וידוע שאם השוחט כשר אז אליהו בעיר, ואם ח"ו השוחט רע אז מלאך המות בעיר רח"ל, כמבואר בספר "אמרי צדיקים, דברי גאונים" (עמוד ה' עיי"ש באריכות), ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא, שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל ישראל בלזורים וילידים ואברכים צעירים רח"ל, והרב המכשיר שמוחזיק ידי השוחטים פסולים עומד וצועק כי האשם הוא הביטול תורה או הצניעות, וצועק ובוכה, ובאמת היו כולם צריכים אז לצעוק בקול גדול על הרב הזה, כי הוא הוא הרוצח שרצח הנפש היקר ההוא. כמבואר ש"הצדיק אבד" למה בגלל ש"ואין איש שם על לב" לידע ולצעוק על האמת, מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות וטריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה בזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת הנ"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חברו.

ומה מאוד יכאב לבנו בראותינו שרבים מבני עמנו אפי' אלו שמתפללים ג"פ בכל יום ושומרי מצוות, נכשלים במ"א ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמאות ונבילות, אוי לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי השפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא יביאו ח"ו אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי אכילות נבילות וספיקי מ"א כמבואר ברמב"ם ושו"ת דברי חיים הנ"ל.

ואסיים בדברי הקדוש "מהרש"ק" זי"ע בספרו (שו"ת טוטו"ד ח"א) וזל"ק:

ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה בשני עולמות, "זהלזואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערתי הרעה הזה מן העולם" וכן יאבדו כל אוריבך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום. (דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוטו"ד ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו).

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקו ועמלו שיצא במלחמת קודש, ולעמוד בראש מערכת קדש זו להגן על השחיטה כהלכתה במדינתם ודורש ומבקש להחזיר עטרת קדושת ישראל ליושנה, ושישמרו את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעיני מאכלות אסורות, והי' הטוב יהיה בעזרו לזכות את הרבים, ומגלגלים זכות עיי' זכאי, ויפוצו מעיינותיו חוצה בספריו היקרים, ויהא רעוא משמיא שיאריך ימים ושנים ומתוך נחת והרחבה יזכה עוד לזכות את הרבים ולהעמיד הדת על תילה, ויהי חלקי עימו, ובזכות זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו ונזכה מהרה לרגלי מבשר משמיע "שלום" על הרי "יהודה" וערבה לד' מנחת "יהודה" מנחת "שי" - בבהגוא"צ בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה'

כעתירת ידידו דושה"ט

שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין יצ"ו

וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות דארצות הברית וקנדה